

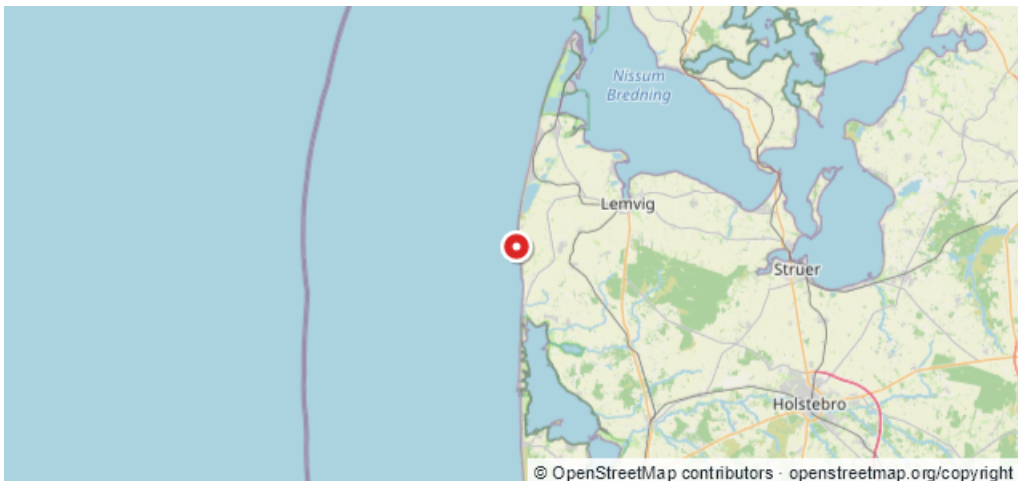
Ludvig S/S

ID: 2719 · Bekræftet position

www.vragguiden.dk/vrag/2719

Position & Dybde

WGS84 · Beregnet WGS84-visning

56:30,462N 8:06,819E

ED50

56:30,50N 8:06,90E

Dybde (top)

Ukendt

Dybde (bund)

Ukendt

Stævnretning

Ukendt

Afstand til kyst

0,1 km

Beskrivelse

Positionen er usikker, da den er baseret på oplysninger i nedenstående tekst. Kilde: \$Baracuda klub-blad fra efterår 1996

Natten mellem den 31. januar og den 1. februar 1906 var Vesterhavet i oprør, en hård storm rasede over hele kysten. Lidt syd for Bovbjerg kom dampskib "LUDVIG". Det pløjede sig vej gennem bølgerne. Vandet vaskede ind over skibet, og det lå dybt i søen, da det var tungt lastet med kul. Skibet var på rejse fra Shiels til Stettin med 100 tons kul. Ombord var der 14 mands besætning og 1 kahytjomfru. Kaptajnen, der hed Heinrichs, var ung, 27 år, men havde været dygtig og var hurtig avanceret. Vejret var mørkt og diset, men kursen skulle være godt klar af den jyske vestkyst. Da det var styrmandens tur til at have vagt, gik kaptajnen ned med ordre om at blive vækket, hvis noget særligt skulle ske. Vejret var stadig hårdt med hårde vindstød og regntykning. Styrmanden var dog ikke nervøs, for han kendte skibets styrke og havde været ude i værre storm end denne. Kl. 03,30 så styrmanden igennem regntykningen et lys til styrbord, som han antog at være lyset fra et andet fartøj. Styrmanden gav dog ordre til, at der skulle tages et lodskud. Dette viste, at der var 15 favn vand under skibet. Det blev nu tæt tåge, men grundet den forholdsvis store dybde ved sidste lodskud mente styrmanden ikke, at det var nødvendigt at lodde dybden igen. Ligesom han af uforklarlige årsager ændrede kurs til nordøst. Kl. 04,00 kom Kaptajnen på broen, og da han blev underrettet om det lys, der var blevet set på styrmandens vagt, var han hurtig klar over, at det ikke var et andet fartøj, men Bovbjerg fyr på den jyske kyst. Han gav straks ordre til at styre nord, men umiddelbart efter, at kursen var ændret, gav det nogle kraftige stød i skibet, hvorefter det stod fast med de voldsomme søer hamrende ind på hele bagbords side. I løbet af få øjeblikke blev køjerne slået ind, og vandet væltede ind i kahytterne. Besætningen, der nu var klar over, at noget var helt galt, kom tumlende op på broen. Det var klart for alle, at skibet var fortabt, og den eneste redning var at komme i redningsbåden. Den var dog allerede knust af de store søer. Kaptajnen holdt mandtal, hvor man konstaterede, at alle var på broen og i live. Pludselig lettede tågen, og man kunne se landet med Bovbjerg fyr lidt agter om styrbord. Man af-fyrede nu nødraketter i håb om at blive reddet fra

land. Kort efter sås en signalraket inde over stranden, hvilket var tegn til, at de var observeret herfra. Det var strandvagten fra redningsstation Liløre, der havde fået øje på det strandet skib. De fik nu hurtigt alarmeret det øvrige redningsmandskab, som kom til stedet med redningsbåden. Det var her ved Liløre redningsstation 9 år tidligere, at redningsbåden kæntrede under en aktion, hvorved hele redningsmandskabet på 10 mand omkom. Alle kunne se, at dette også var et risikabelt foretagende, men for redningsfolkene var der kun en vej, og det var ud i de høje søer. På trods af den svære brænding lykkedes det at få søsat redningsbåenden og heldigt at få indtaget og landsat hele den nødstedte besætning. Da det blev lyst, kunne man se, at skibet nu kun stod 100 alen fra land, mod hvilket det stadig vendte styrbordssiden. Det hældede dog stærkt til bagbord, så rælingen her lå i vandskorpen. Lasten var fuld af vand, og luger, dækskasser samt vragstumper af bådene og en del husgeråd var drevet i land. Søerne slog hele tiden over skroget, og bjergning ansås allerede nu for umulig. Næste dag var skibet sunket helt ned i sandet og kommandobroen fuldstændig bortrevet. Kun på stranden sås en del vraggods, heriblandt en del af mandskabets tøj. I juli måned 1981 talte vi om, at det kunne være interessant at finde vraget af "LUDVIG", da der jo ikke kunne være bjerget særligt meget fra vraget. Den 12 juli startede vi derfor en eftersøgning i området. Vi fandt vraget lidt syd for Liløre gl. redningsstation ca. 200 m fra kysten. Vraget stod midt i den store sandrevle, parallelt med kysten, og med stævnen mod nord som beskrevet ved forliset. Desværre stod det stadig meget dybt i sandet, så kun lidt af vraget kunne ses. Hele dækket må være blevet ødelagt, for på bunden kunne der kun ses lidt af skibssiderne, toppen af nogle skot, stævnene, samt toppen af 2 store dampkedler og bag ved dem lidt af maskinen. Lidt styrbord for maskinen sås det ene blad af en stor skibsskrue stikke op af sandet. Det lå så højt i forhold til de øvrige vragdele, at der må være tale om reserve-skruen. Denne var ofte opbevaret ved agterkanten af brobygningen. Vi kunne se, at bunden af skibet måtte stå mindst 5 m nede i sandbunden endnu, og det var jo netop dernede, der var chance for at finde det meste af skibets inventar og udstyr. Spændende vil det blive, den dag havet afdækker dette vrag, alt har jo ligget godt beskyttet af sandet mod tæring og havets ødelæggende virkning. (c) Rettet den 09/10-1996. ANDERS CLAUSEN

Sidst rettet af: DykInfo

Dato: Ukendt